

Yâr

– Mecit Aktürk · 29 Kasım 2013

Yâr

Hani mahşere kadar sürecekti aşkımız
Yeminini bozan yâr! Dön gel artık ne olur...
Vîrâneye döndü bak, gül bahçesi köşkümüz
Hoyrat esen hazan yâr! Dön gel artık ne olur...

Tek arzum tek hayâlîm gönlüne ilticayken
Ansızın çekip gittin daha aşkım goncayken
Her "ah" dilime çile, zehirli bir kancayken
Aldırmayan, üzen yâr! Dön gel artık ne olur...

Bir kez olsun hatırla! Neydi vaadin, sözün
Ve dön de ardına bak, nasıl yakıyor közün
Yüreğime yük oldu, acı, gözyaşı, hüznün
Hislerimi sezen yâr, Dön gel artık ne olur...

Harâbeye döndü, bak, ıssız gönül otağım!
Sarsıldıkça bedenim lav tüküren bir dağım
Yaprak döküyor güller, târûmâr oldu bağım
Sevdadan tez bezen yâr! Dön gel artık ne olur...

Zor geliyor gönlüme onmaz yükü taşımak
Bahtıma kar, kış düştü; bana kaldı üşümek
Züldür inan güneşe, sensiz doğmak, ışımak
Dertlerimi çözen yâr! Dön gel artık ne olur...

İzi var yokluğunun ak düşen saçlarımda
Bin pişmanlık birikti en küçük suçlarımda
Yine de duam sensin her gün avuçlarımda
Hayalimde gezen yâr! Dön gel artık ne olur...
Geceler kâbus gibi, her ânım sanki asır
Seni anan nağmeler, yaşlı, hüzzama esir
Teselliyi denedim; kalbe etmiyor tesir
Her hücreme sızan yâr! Dön gel artık ne olur...

Benken doğan güneşin, günlerini ağartan
Şimdi oksun sinemde her an acısı artan
Döktüğüm incileri ucuz fiyata tartan!
Gözyaşımda yüzen yâr! Dön gel artık ne olur...

Umut ile avuttum dertli çalan udumu
Duy artık ne olursun, gam yüklü feryâdımı
Bir zamanlar "yâr" derken bezediği adımı
Sürgünlere yazan yâr! Dön gel artık ne olur...

Mecit Aktürk